

સાહિત્ય દર્પણ

बाल चिकित्सा

‘गुरुमापा’ मा इतिहास र किंवदन्ती

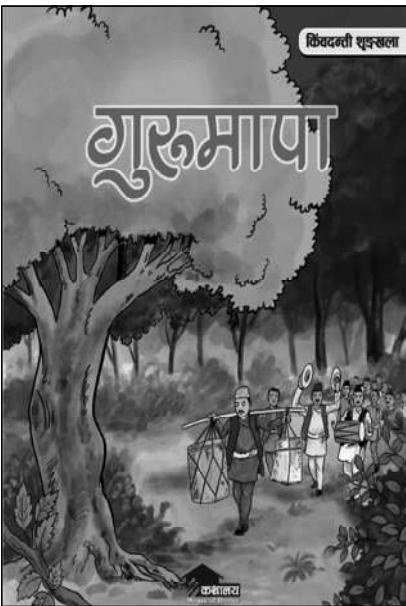
किंवदंती शृंखलाअनर्तत कथालयले बाल चित्रकथा 'गुरुमापा' बजारमा ल्याएको छ । यो इतिहास र किंवदंतीसँग सम्बन्धित कथा हो । पुस्तकका लेखक भिक्टर प्रधान हन् भने यसमा रवीन्द्र मानन्दरारे चित्र बनाएका छन् ।

पुस्तकको पहिलो कथा
प्राचीन काठमाडौंको केन्द्रमा रहेको
इत्यमध्याहालोको परिवे शबाट शुरु
हुन्छ । यहाँका स्थानीय व्यक्ति
केशचन्द्र जुवाका तला थिए । हाँ
गएपछि एकदिन उनी दिदीकर्त्ता पुगे ।
दिदीले सुनको भलमा खाना दिएकी
यिद्दृ ।

खाना खाइसके पछि
केशचन्द्रको लोभ बालमित्र जायो।
दिवीको आँख चुलेर खिर भागे र
त्वयी थाल पैन जुवामा हारे। यसरी
क्रमशः दिवीकही गार कहिले चाईदी
त कहिले कौसको थाल चोरेर जुवामा
हारन थाले। दिवी दिवक भएपछि
एकिवन झड़ी म्हात दिवन, उनले
कपडामा पोके पारे चुलेर लिंडे।
हस्को छुलीरीमा सुस्ताको बेला एक
राक्षस आइयुगे र उनलाई खान
खोजे। केशचन्द्र चलाव पैन खिल
र र राक्षसलाई मामाको साझानो लगाएर
उन्हाँन थाले। उन्हेलाई घरमा
लिएर आए।

तर अचानक द्वरीष्मेकका
बालबालिका गायब हुन थाले ।
के शचन्द्रले राक्षस पालेको थाहा
पाएपछि गाउँले के गरे होलान् ?
यसै अकों कथा तिब्बती बौद्ध गृह
मार्पांसंग सम्बन्धित छ । बाल्यकालमा
रिसाहा र उद्दण्ड स्वाभावका उनी बढ

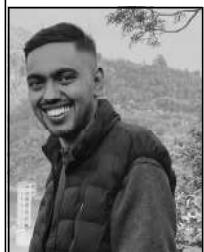
धर्मके ज्ञान लिन भारतसम्म पुरोको
रोचक यात्रा वर्णन यसमा छ । गुरु
नरोपावाट उनले तन्त्र विद्यासहित धेरै
ज्ञान लिएर तिब्बत फर्किएको कथा
पनि समावेश छ । कवितयले गुरुमार्प
नै काठमाडौंमा गुरुमापाका रूपमा

एको पनि भन्दून, क्षत्रसैले यसमा गुरुमारा र गुरुमारीको विनाशित्वाको बाहे एवं नित त्वयो न करै जोडिएको पाइन्छ। पुस्तकान लेखक विचरण प्रधान नेपाल बालसाहित्य समाजको पूर्वाध्ययन हुन् । उती लामो समयदेखि बालसाहित्यको विकासका लागि अनुसन्धान, लेखन र अनुवाद कार्यमा सक्रिय छन् ।

बालसाहित्यका काही पुस्तक सम्पादन तथा अनुवाद गरिरहेका उती औदृश दर्शन र वीजातिसका अवयो पनि हुन् । उनको प्रभाव रचना वैद्युत दर्शन र प्रजातात्री शीर्षकमा २०३१ सालमा प्रकाशित भएको थिए । त्रिभवन विश्वविद्यालयमा नै पाली भाषाका प्रायाधिक रहिएका ताले पाँडिल्लो समय उपनाथ 'विदुरद्वार' र कफलवस्तुको तथा 'ल्यामुका छान् ।' यो पुस्तक पाठ्यकार्य वालालाई कालाई पछैर सुनाउन, पुस्तकका छलफल गर्न तथा नी विर्यमालाका बालवालालालाको आफै अध्ययन राख्न उपयुक्त छ । ३२ पृष्ठ रेको पुस्तकको मूल्य ३५० रुपैयाँ राखिएको छ । किंवदन्ती शृङ्खलाअन्तर्गत नै यसकारि 'जीढौ स्तूप' बाल विचरपुस्तक बजारमा उपलब्ध रेको क्यालालय इकाईकी शीर्षोमा सुनिटी अमारत्यले बताउँ । —**ठाडाकारा ढट्का**

व्यवसायिक भवनको वास्तु नियम !

ज्योतिष मुकुन्द पोखरेल

व्यापारिक व्यवसायिक भवन निर्माणशील सम्बन्धित वार्तुशास्त्रीय नियमलाई नै कपोरेट वार्त नियम प्रभन्द्य आवासीय क्षेत्रको वार्तु व्यवसायिक क्षेत्रको वार्तु व्यापारिक भवन निर्माण गरिन्छ । आवासीय क्षेत्रको वार्तु व्यवसायिक क्षेत्रको वार्तु व्यापारिक भवन निर्माण गरिन्छ । सामाजिक वार्तु सिद्धान्तको आधार पञ्चतत्व नै हो । संसाक्षणीय अधिक पनि पदार्थ र चित्रजीवन छन् ती सबै जन, पृथ्वी, वायु, जल, आकाशवर्षा जग्गा । यि संसाक्षणीय आधार मानेर निश्चित व्यापारिक लाभका लागि अपनाइन्ने वार्तुशास्त्रीय व्यवसायलाई कपोरेट वार्तु भीन्नन्द्य । भवन बाबा बाबा निर्माण गर्नु चिचारा गर्नुपर्ने वार्तुशास्त्रीयहरू संसेपमा यस प्रकार उल्लेख गर्ने सकिन्द्य । १. उद्योगपतिको कार्यकक्ष इशान वा

२. औजीगिक भवनको दक्षिण वा नैऋत्यमा कच्छाचार्दर्थ राख्नुपर्दछ भने वायव्यकोणमा वासारी सामान राख्नुपर्दछ ।

३. उदयोगीको नैऋत्यमा र दक्षिणशिरामापार प्रवेश शाहर, गाहरो छाडल बानाउन हैदैन । औजीगिक क्षेत्रको भूमि प्रवृत्तिकोणमा बढेको राख्नु हुँदै ।

४. औजीगिक क्षेत्रको माटो पहेलो वा कानो रुखेको भए शब्द राख्नु ।

५. उदयोगीको प्रयोग गरिने मेसिनहरू दक्षिणपर्थ राख्नुपर्दछ ।

६. मेसिन जलउने कामदारको मुहार पूर्व, इशान वा ठार फरिन्तु पर्दछ ।

७. जलउन वा प्रयोग इंसान वा परिचममा, खालामा नैऋत्यमा, मेसिन दक्षिण, वाशधन्यम पदार्थ वायव्यकोणमा र सावारी साधन अर्थात् गाडीहरू आनन्दयोगिमा राख्नुपर्दछ ।

८. दोकान, पसलको सटर पुरा खोलेर व्यापार वा निर्माण कार्य गर्नुपर्दछ । धनसरार तथा पैसाको घर्ता आर्थिक कारोबार गर्ने व्यक्तिको दाहिने हाततरफ हुनुपर्दछ ।

९. जसले देखे परिचममा वा उत्तरीतर खुल्ने हुनुपर्दछ । पसलको भन्द्याहुको पाइडार व्यापार, सुर्किलाङको संख्या १, २, ३, ४ मालामाल आदेन हुनुपर्दछ ।

१०. पसलको भन्द्याहुको राख्नुपर्दछ । मार्गविध, द्वारोहरू हुन राख्नो मार्गदैन । दिनुपर्दछ । चाहे पसलमा होस वा औजीगिक कारबानामा होस ।

११. ००, पलल या फ्यार्नीको इशानकोणमा पूजास्तर र सामान जाने मार्ग बानाउनुपर्दछ ।

१२. कच्छाचार्दर्थ भित्रिने मार्ग वायव्यकोणाट द्वारा द्वारा हुनुपर्दछ । धनसरार, धरिन वा बीमसुनी भई गरी राख्नुपर्दछ । बीमसुनी बसेर कूनी वान कारोबार गर्नु दिन ।

अफिस या दोकान पूर्वमध्यी, उत्तरमध्यी शुभ रस्ता ।

१३. सिलिङ्गामा फलस लगाइन्छ भने पहेले वा बीमाता तामको तार लगाउनु पर्दछ र आनन्दयोगिमा रातो बल्ब लगाउनु पर्दछ ।

१४. अस्वायी कम्चारीका लाभी वायव्यकोणमा बाले सुन्ने सुन्ने व्यवस्था राख्नुपर्दछ । शाकालय वा अन्य र परिचमको बीचमा अथवा परिचम र वायव्यकोणको बीचमा बनाउनुपर्दछ ।

१५. प्रशान्तिकका कार्यको लाभी बनाउन औजीगिक भन्द्याहुको अलो राख्नु हुनुपर्दछ । फ्यार्नीटोको पाती पूर्व या उत्तरतरफ फर्नुपर्दछ ।

१६. गोदामपर गाहिरो राखो हुँदै भने पछाडी सुकेको अगाडि फैकोके तथा सतमल पलाम राखो मानिए । कायलय तथा पसलको मोहाडा पूर्व या उत्तर शब्द

पुरुषराज मध्यके । विद्यापति पाणी
संवादवयक भएका हुन्नाहो दुवैजनाहारी
धनिधन भित्राउ थिए । पछि राजा शिव
सिंहहाँ को राज्यारोहण भएपछि
महाकविलाई राजपांडितका रूपमा
प्रतिष्ठापित भए गरिएन, आफ्नो
किटबटम् सल्लाहकार मन्त्रीको अस्तिमेत
पाणी गरिएको थिए । महाकविको
साहित्यिक प्रतिभा देखेर राजा शिव
भित्र हुन्ने उनलाई नवकविशे खार,
कविप्रियांशु, अभिनव, जयदेव इत्यादि
उपाधिद्वारा सम्मोऽनन्द गर्न थाएन ।
सिंहलिङ्गमा लिपिलिङ्गमा आपासाधिक
कृति पर्ववर्ती राजा कीर्ति सिंह,
भोगीश्वर रथ र भैरव रथिको कृतिल
र वीरताका बारेमा शिर्जना गरेका
राजा बिजयलाल (१९०३) महाकवि विद्यापतिलाल
राज्यस्थलमा महाकवि विद्यापतिलाल
संख्यावाला पठाउका थिए । राजा
पुरुषराजले महाकवि विद्यापतिलालगायत
राजपांडितका सबै सदस्यहालाई दूरो
आयोजित प्रतान गरेका थिए । राजा
पुरुषराज महाकविको कायाप्रतिमासंग
पूर्वपरिचय कार्यक्रम हुन्नाहो दुवैजनाहारी
सिंहर्न गर्न धेरित गरे । त्यही
सिलसिलामा विद्यापतिले लिखनावली
तथा 'श्रीमद्भगवत् पुराण' को रचना
गरे का थिए । 'लिखनावली' मा
तदकालीन सामाजिक र सांस्कृति
अवस्थावार चित्रण गरिएको छ ।
उस कारण यसको ऐतिहासिक महत्व छ ।
उक्त पुस्तकमा महाकवि विद्यापतिले
जिल्ला लगाउद्धरण, बजेको थो शैक्षिक
जिल्ला नगराले राजको अर्थ
ऐतिहासिक ग्रन्थहरूमा लिइएको छ
त्यसैले सरीरी 'जननद' को अर्थ यस्तै
राज्य नै हुन्ना आवेद्य । त्यसैले बै
विश्वाशलाली राज्यप्रतिनिधि अहिलेमा
सिराहारी, भव्यामा, सन्तीमी
महोत्तरी जिल्लाहाल पर्वेय ।

त्यस कारण 'सप्त
जननद' अनन्तर तै हालको महोत्तरी
जिल्ला अन्तर्भूत जनकप्रदेश स
किलोमीटर परिचम-राज्यको अन्तर्भूत
बाँहीली ग्राम मै विद्यापतिलाल
प्रवासकालीन राज्य बौती हो । त्यस
महाकवि विद्यापति बाह वर्ष
जिल्ला । ता विद्यापतिलाल 'जननद' को अ
जिल्ला लगाउद्धरण, बजेको थो शैक्षिक
जिल्ला नगराले राजको अर्थ
ऐतिहासिक ग्रन्थहरूमा लिइएको छ
त्यसैले सरीरी 'जननद' को अर्थ यस्तै
राज्य नै हुन्ना आवेद्य । त्यसैले बै
विश्वाशलाली राज्यप्रतिनिधि अहिलेमा
सिराहारी, भव्यामा, सन्तीमी
महोत्तरी जिल्लाहाल पर्वेय ।

उत्तर के प्रयाप रचना 'कैवितला' वाचने की छ। यसमा राजा विसेन्द्रोंको यशस्वी गरिए हैं। राजा कैवित सिंहले जैनपुराका यथन देनालाई परिवर्तित गर्न सुनुन्नामग्न शाययोग लिई पुरुः राजा प्राप्त रामोंको वीरामाले बान्धन 'कैवितला' को हस्तलिपिट याप्तलिपि चाठामोडीलाई दबावर पुष्टकालयमा थायो। कलकत्ता विश्वविद्यालयका प्रबोध विद्वान् इतिहास वाचनीले उत्तर पाप्तलिपिका आधाररामान्तरम् यथन याचकलाई प्रकाशित करायिए। यो पुस्तक अव्यय महलपूर्ण मानिएको छ। यसमा तकाकीन लेखक निम्न इलोकवाद धैरे कुरा स्पष्ट हुन आउँदै शब्दम् शब्दक तरीय बहुभित्र नार्थनस्त्रिपरिता शीघ्रप्रतित सन्परी बनपरे राष्ट्रपतित: कारिता साम्बोद्धर्वन्: शूप्रतिपीठितो बन्ना नूराशायित स्नेने य लिभनावसी नग्नपुराविद्येन निर्मिपाता ॥

अर्थात् शब्दवृद्धांड परिजित गरी उसको धनविश्वाट जसले याचकलाई सन्तुष्ट पायो र आफाका वाचनले सदारी राज्यमा जसले राज्यसत्ता स्वयम्पान गर्यो साहित्यसामाना गरी भैयी भैयी साहित्यम् अम्ल्य ग्रन्थ अर्पण गराका थिए भैयी भैयीका भारतीय र नेपाल विद्वान्हरूले पनि एकै स्वरा महात्मारीको बौलीलाई याचापातिकाल बौलीमा भोक्ता छन्। यसीरी महाकावि विद्यापतित आफानो ने पालामा प्रवासनालाम 'भैयी भैयी' साहित्यम् अधिभूद्विमा अतुलनीय यो गद युग्माकोमा दितम छैन। उहाको मुख्याकामा कार्तिक शुक्ल तिर्यकी दिन विद्यालय थायो। त्यसैले भैयीन 'कार्तिक धब्द भैयी जात, विद्यापातिकाल ले ले अवसान !'

मैथिली महाकवि विद्यापतिको साहित्य साधना

भैथिली साहित्यकार भैथिली
मेरी मुख्यात व्यतीक्त एक
ल विचारित साँचै नै भैथिली
साहित्यका एक केन्द्रविन्दु
आजभन्दा करिब सात
धिय नै र रचित उनका गीता
र पदावरीहु अहिले पनि
त्वलका जनजिंद्रोमा जीवन्त
उनका साहित्यिक रचनाहु
ण र शृंगारसले भरिपूँछ

बहुमूली प्रतिवायत् त
विद्यार्थियोंके जन्म १३०५ इ.मा.
उनको मधुरीया लिलालाला कहा गया।
उन्हें गाउड़ा भएको बिधाया। हाँ
मणिक जन्मकुदाली नामप्रदान
जन्मविद्यावारे विभिन्न
सम्बन्धीय विद्याएँ अपेक्षित
समयका तथ्य-प्रभासाहरू
का आशाराम उक्तोका
निर्विधय गरिएको हो।
उनको मधुरा वर्णना
तिथि नहुँदा उडीदारा भूत्या
आपामा रचित श्लोक (ज्ञाते
अपापामा कार्तिक व्याघ्र
जून) आपामा प्रथक्ये व्याघ्र
शृणु पश्च व्योरीशीका दिवस
मनाई आएको
नी विद्यार्थीहरूका उक्तोका मधुरा
मा प्राप्ते विद्यायाको छ ज्ञान
१३०५ इ.मा.मोक्षका देवी
विद्यापतिले मिथिलाका प्रसिद्ध
अधिकार संस्कृत सहित्यको शिक्षा
कार्यक्रम लिखिए।
विद्यापतिले मिथिलाका औडिनवारा वीरीय
का मन्त्री र रजपतिद्वारा लिखिए।

वर्णन छ । त्यसै 'कीर्तिपत्राक' उनको
दोस्रो रचना मानिएको छ । यो राजा
शिव सिंहको प्रशंसनिले भरिएको छ ।
यसको एमारु चिह्नितसँग काठमाडौंको
दरवार पुस्तकालयमा उल्लब्ध छ असलाई
भारतीय विद्यालय, डाः उत्तम श्रेष्ठ द्वारा
प्रकाशित गरेका छन् ।

थी दुर्घटनै रचनाहरू अवहट्ट

भासामा छन् तजस्तार्थ विद्वानहरूले
पूर्वाल्पमा यैरिथनी या मानो काहन् ।
त्यसैपनि महाकविका संस्कृत वाचालयमा
'भूपीरकमा', 'पुरुषपरीक्षा',
'शैवसर्वतासार', 'रांगावाराकाली',
'विभागासार', 'दानवावारावी',
'दुर्गामीठ', 'तरसीमीठ', 'प्रियंगीजीरी',
'विद्वानवारी', 'गणपात्रलक्ष', 'वर्षकूद्य'
इत्यादि छन् । महाकविका यैरिथनी

निर्विद्यी अव्याहर गर्ने अञ्जन राजा को ब
गयो उनै राजा पुराणदिव्येये य
‘लिखनात्मकी’ को रचना गाउँभयो
प्रसारको रचना १४०८ इ.अर्थव-
प्रतिलिपि लम्भणात्मक २८ डा मा
यिथो । त्वयै गरीज मार्कान विजायाली
श्रीमद्भगवत् पुराणको वैज्ञानिक
संकलणको रचना पनि गरे । उ
राजी लिखामाइ । परिवारियो विजायाली
विजायाली सुक गर्न यसको प्रयोगे
विजायाली श्रीमद्भगवत् श्रवण परामृष्टे
श्रीमद्भगवत् पुराणको प्रतिलिपिरिक्षा
अव्याहर ‘लम्भणात्मक २९९ शुक्र १
कृजे राजा बनीजी या
श्रीश्रीविजायालीतरिक्षामीति’
यसको छ । अब्याहर लम्भणात्मक विजायाली
गायना गारी १४०८ डा या लेखिकाको हुँ
दुईटै विकासीको रचनाकालमा दस वर्ष
अन्त देखिए ।

यहारी महाकवि विद्यापतिने नेपाल प्रवासकाल एक दशभन्दाना व रहेको देखिन्छ । यसको शरणमा महाकवि विद्यापतिले संस्कृत ग्रन्थ काही संस्तरी जनपद (राजग) अन्तर्गत 'राजनानौली' भन्ने शब्दामा 'खिलानालक्ष्मी' र 'श्रीमध्मागवत पुराण' राजा परार्थियाङ्कालीका आजा र सहयोगवालीको देखिएकाहो । कथितप्रय विद्वानालक्ष्मी 'सांसारी धनपद' को अधिक वेर्ष लाग्ने सर्वसाधारणमा भ्रम सिर्जना गरेदै छन् । ती विद्वानालक्ष्मी 'जनपद' को अधिक जिल्ला लालाउँडिङ, जार्कचो यो ढाँचे जिल्ला नंगएर चारिको अर्थात् ऐहालाई ऐहालाईका ग्रन्थहरूमा लिइएको छ त्यसै संस्तरी 'जनपद' को अर्थ यस्तै हो राज्य ज्ञान देह द्वारा आउँदछ । त्यसै क्वैसी विशाल संस्तरी विद्यापति अहिलालाई संस्तरी, श्रीराजा, ब्रह्माण्ड, संस्तरी जनपद (राजग) अन्तर्गत 'राजनानौली'

महोत्तरी जिल्हारूप पर्यंत ।
त्यस कारण 'संपद'
जनपद'अन्तर्गत नै हालको महोत्तरी
जिल्ला अन्तर्गत जनकपुरदेखि देखिए थिए
बाटौली ग्राम तै विधापात्रिक
प्रवासकालीन राज्य बाटौली हो । त्यस
महाराजाको विधापात्रिक बाह वर्ष बाट
साहित्यसंस्कारी भए यीथी साहित्यका
महाराजा ग्राम अपार्ण बाटौली कारण थिए
यीथी साहित्यका भारतीय र नेपाल
विद्वानहरूले पाइन एकै स्वर
महाराजाको बोलाउँदा विधापात्रिकालीन
बाटौली मानेको छूट । यसरी महाराजाको
विधापात्रिकालीन आकाश तै न पालाउन
प्रवासकालमा यीथी साहित्यका
अधिन्दित्वा अतुलनीय यो गदाम
पुरानाकोमा दितम भैन । उहाको मृ
ग्या किनारा कार्तिक ल्लक्ष्मी तृतीयामा
दितम भारी थिए । त्यसले मनिन
'कार्तिक ध्वन व्रयोदशी जात, विचार
लेल अवसान ।'

